

РЕШЕНИЕ № 68

гр. Перник, 29 март 2011 година

ВИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и трети март, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря А.М. и с участието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Станчев к.н.а.х.д. № 54/2011 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на К.И.К. *** срещу решение на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. №1099/2010 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление № 1059/6.VII.2010 г. издадено от Началник на отдел "ООРП" към ОДМВР, с което на жалбоподателя, за нарушение по чл.21, алл от Закона за движение по пътищата и на основание чл. 182, алл, т_4 от ЗДвП, са наложени следните административни наказания: "глоба" в размер на 150 лв. и "лишаване от право" да управлява МПС за срок от един месеца.

В касационната жалба се излагат аргументи за незаконосъобразност и неправилност на постановеното решение. Иска се отмяната му, както и отмяна на процесното наказателно постановление.

Ответникът по жалбата, редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, тъй като решението на районен съд е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като взе предвид наведените в жалбата доводи и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Разгледана по същество е основателна. Решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно и подлежи на отмяна.

Въз основа на събраните по делото доказателства и след техния анализ, районният съд е намерил за безспорно установено, че на 26.VI.2010 г. е/около 15,48 ч., в гр. Перник, на път 1-6, 1оп 74+316 - посока към гр. София, кв. Бела вода, жалбоподателят управлява лек автомобил *при бензиностанцията* със скорост от 87 км/ч при ограничение на скоростта за населено място от 50 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство Трафик Радар ТК.4 №

101. Вследствие това, на нарушителя е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установената от фактическа страна, на база на представените и събрани по делото доказателства, Районен съд- Перник е приел, че последните изясняват всестранно и пълно всички релевантни по делото обстоятелства. Поради тези съображения констатираното в АУАН нарушение на ЗДвП е прието за безспорно установено, а издаденото въз основа на него НП е потвърдено като правилно и законосъобразно, относно установяването и описанието на вмененото на жалбоподателя административно нарушение.

Настоящият съдебен състав не споделя правните изводи на Районен съд- Перник и в този смисъл смята касационната жалба за основателна.

В преценката си дали да издаде наказателно постановление административно наказващият орган се основава на фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административни наказания, се считат за верни до доказване на противното. В производството пред съда обаче, тежестта на доказване е за административнонаказващия орган. Той трябва да докаже всички обстоятелства относно установяване на нарушението и нарушителя, защото пред съда АУАН и НП нямат презумптивна доказателствена стойност. Това правило е установено с чл. 14, ал. 2 НПК, чиито разпоредби се прилагат субсидиарно по силата на чл. 84 от ЗАНН. В този смисъл е и Постановление №ю/1973^г-на Пленума на Върховния съд.

Пред въззивният съд е необходимо, да установи безспорно, чрез допустимите от закона доказателствени средства, има ли административно нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. В конкретния случай настоящият съдебен състав намира, че в производството по издаване на НП, а и пред районния съд, не са събрани доказателства, които да установяват по безспорен начин извършването на нарушението.

Районният съд е приел, че изложените в обстоятелствената част на акта факти съответстват на действителното положение, а същевременно събраните в тяхна подкрепа доказателства са достатъчни за несъмнен извод, че на посочените дата, час и място жалбоподателят е управлявал описаното превозно средство със скорост над разрешената, фиксирана с технически изправен скоростомер.

Не е налице обаче безспорното установяване на мястото на нарушението, така както е описал АНО в НП, както и на времето на извършване на нарушението. Тези обстоятелства не дават категоричен отговор, че жалбоподателят е извършил административното нарушение за което е санкциониран.

На първо място в АУАН и НП неопределено е описано място. Не става ясно при бензиностанцията ли е управлявал МПС със скорост 8у км/ч; дали тази бензиностанция е след или преди указателен знак за населено място. Тази неопределеност навежда на извода, че не може категорично да се сметне, че местоизвършването на нарушението е било в рамките на населеното място, където ограничението на скоростта в общия случай е 50 км/ч. Описанието на район застроен с жилищни сгради не е критерий, че нарушението е извършено в населено място. Дадените пред районния съд показания на актосъставителя и свидетеля по акта не дават яснота по спорния въпрос.

Фактът, че жалбоподателя е възразил срещу показанията на техническото средство - несъответствие на показания на дисплей на радара час на нарушението с реално време, а от това и че скоростта, показана от контролния

орган не е била тази, с която се движи нарушителя не се оспорват от АНО по безспорен начин. В самото наказателно постановление е нанесена поправка по отношение часа на нарушението. Нанесена е поправка в АУАН, вписване на предлога "в" /около/ 15,4-8 часа. Такова допълване на акта преди издаване на НП, и изменяне на съдържанието му, съпоставено с възражение на място, че няма съответствие на часа показан на техническото средство с реалното време не е основание да се приеме, че именно нарушителят е управлявал МПС с превишена скорост точно "в" 15,48 ч.

На следващо място, несъответствие на показанията на актосъставителя, дадени пред районен съд. Видно от показанията му той е категоричен, че работел само на "единичен" режим. И от двете разпечатки за радар ТР 4 инв. № 101 от 26.VI.2010, изискани от съда в хода на производството пред него, става ясно, че за поискания период на работа на радара от пълномощника на жалбоподателя за засечени превишения на скорост, радарът е бил в режим на работа "Н". Съгласно т. 3-1-7-¹ от приложена по делото инструкция за експлоатация на Трафик радар ТР 4 "Н" е непрекъснат режим на измерване на скоростта. Това значи, че радарът е бил включен в режим който непрекъснато измерва скоростта. Основателни са оплакванията на касатора, че съдът неправилно е потвърдил наказателното постановление при липса на безспорно установено извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 1 или 2 от ЗДвП. Разминаването на показанията на актосъставителя с тези от разпечатката, възражението на място, че няма съответствие в часа на радара с реалното време не дават основание да се приеме, като неспорим факт, че това е била скорост на нарушителя - касатор.

Правилото на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, придаващо презумптивна доказателствена стойност на редовно съставените, без поправки и корекции, актове по ЗДвП, не може да се използва в противоречие с правилата за водене на административнонаказателното производство.

Независимо, че радарът технически не може да регистрира номера на превозното средство, чиято скорост установява, законосъобразно и целесъобразно за всяка от страните в производството пред АНО е разпечатката да съдържа регистрационен номер на МПС или посочване на бланков номер на АУАН, за да е ясно какво идентифицира, като не на последно място достоверността ѝ бъде заверена от органа, който я издава.

Мотивиран така, настоящият съдебен състав намира, че в административното производство по издаване на НП, а така също и в производството пред съда, не са събрани достатъчно и категорични доказателства, които да установяват факта на извършване на нарушението, по време и автор, както и стойността на превишението на скоростта, при положение, че не е изяснено мястото - в границите или извън, на населеното място, според описанието в АУАН. Решението, като съдебен акт е правилно, ако се приеме, че се основава на безспорни факти, но при извършената служебна проверка касационният състав не споделя изводите на районен съд при констатираните фактически противоречия.

Поради това решението на Районен съд- Перник като неправилно и незаконосъобразно следва да бъде отменено.

По изложените съображения, Административен съд- Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. № Ю99/20Ю г., като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 1059/10 от 6.VII.2010 г. издадено от Началник отдел ООРП към ОД на МВР- Перник, с което на **К.И.К. *****, за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДВП (редакция към 13.08.2010 г.) и на основание чл. 182, ал.1, т.4 от ЗДВП, са наложени административни наказания "глоба" в размер на 150 лв. и "лишаване от право" да управлява МПС за срок от 1 (един) месец.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/